

Démonologie

tělesná (fyzická) oblast

¹ ...s pomocí Páně dovedeme toto shromáždění zdárně sami. A z toho důvodu jsem rád, když vidím, jak to pokročilo kousek dopředu, z toho jediného důvodu. Věřím, že Pán nám v tom pomůže. (Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.) Víte, že jsou...

Mám rád své manažery. Mám několik milých bratrů: Boswortha, Baxtera, Lindsaye, Moorea, všechny, je jich pět, barona von Blomberga. Jsou to skvělí lidé. Ale je v tom jeden háček, když máte takovou skupinu lidí, jeden má to a druhý něco jiného. Někdy si to protiřečí s tím, co si myslím já. A tak se teď cítím svobodný. Můžeme prožít nádherný čas, vyhrnout si rukávy, pustit se do toho a jíst. Myslel jsem vyhrnutí vašich rukávů a prožití nádherného času.

Mou první Bibli byla příroda. Poznal jsem Boha skrze přírodu. Rád rybařím. Ó, jak já rád rybařím! A co ty, synu, chlapče, rybaříš rád? Jestliže rád rybaříš a miluješ svou maminku, pak z tebe bude hodný chlapec. Dokonce moje obrácení to ode mě neodňalo. A tak jsem jednou byl v horách a rybařil jsem. Mluvím to prostě proto, aby z toho měl užitek ten malý chlapec. Rybařil jsem tedy v horách... Platí to samozřejmě i pro ty ostatní malé děti, které zde sedí kolem. A chytal jsem pstruhy. A, ó, byl to nádherný jarní čas. Šel jsem takhle podél řeky a tam v té další tůni byli pstruzi, víte, takoví. A já jsem oslavoval Pána a prožíval jsem báječný čas, sem tam jsem zakřičel a nahazoval jsem udici. Věřím v křičení. Amen. Jistě. Protože vím, že se mě něco zmocní. A... (Prázdné místo na pásku - vyd.)

² Tam na severu je hodně medvědů, v New Hampshire. Mám tam takové malé tábořiště, kde chodím rybařit. Postavil jsem si malý stan, takový starý turistický stan a v něm jsem přebýval. A černý medvěd, to je největší ničema, jakého jste kdy viděli. A tak stará medvědice s párem medvíďat mi vlezli do stanu a zpusťovali jej!

³ Co si myslíš, že jsem měl s tou medvědicí udělat, ty malá holčičko tam vzadu s těmi rezavými vlasy, tam vzadu? Měl jsem se za ní pustit, že?

⁴ Ale poslouchejte, co ona vyvedla. Roztrhla můj stan, dostala se dovnitř a všechno rozházela a zbaštila všechno moje jídlo, které jsem tam měl, a bylo jí prostě dobře. Jakmile jsem se tam objevil, zmizela. A ona přivolávala svá medvíďata a jedno z těch medvíďat uteklo spolu

s ní. A to druhé nechtělo utéci; ono tam prostě sedělo. Bylo ke mně obráceno zády, takhle a něco tam dělalo. A neměl jsem v ruce nic, kromě malé sekery. Vytínal jsem s ní křoví. Nuže, ona odešla asi tak daleko, ó, asi na vzdálenost telefonického sloupu tam venku a posadila se. Volala na to malé medvíďe, ale ono se jí vůbec nevšímal. Sedělo si tam klidně dál.

⁵ Pomyslel jsem si: „Co ten tvoreček tam asi dělá?“ Přišel jsem kousek blíž. Báł jsem se však více přiblížit, báł jsem se, že by mně mohlo poškrábat. A tak — tak, neviděl jsem poblíž žádný strom a byl jsem si vědom, že ona umí také šplhat po stromech. A nechtěl jsem se k ní příliš přiblížit, protože jsem znal povahu medvědice. A tak jsem se přiblížil jen o něco blíž. A víte, co se stalo?

⁶ Nu, mám rád lívance. Kdo z vás, chlapci, má rád lívance? Ó? chlapče! Ó, já... Starší chlapci také. Viděl jsem, jak pozvedli své ruce. Všichni máme rádi lívance a já také, rád si je polévám medem. Jelikož jsem baptista, víte, víte, co pro ně znamená med. A tak poslyšte, já si je jen tak nepokapu, já je opravdu pokřtím. Polévám je hodně, aby mi opravdu chutnaly a byly těžké. Nepokapu je pouze trošku, sem a tam. Prostě je poleji, aby tím medem nasákly.

⁷ A potom, víte, měl jsem tam kbelík medu, půl galonový kbelík medu. A medvědi mají velice rádi med. A tak to mládě se k němu dostalo a vyrazilo víko kbelíku, a posadilo se takhle s tím malým kbelíkem medu pod paží, takhle. Vzalo... Nevědělo, jak se do toho dát, stejně tak jako i vy, víte, a tak do toho strčilo tlapku a olízávalo si ji, takto, a lízalo. A potom se ohlédlo a uvidělo mě, a jeho srst kolem očí byla slepená, a jeho břicho bylo celé od medu. Ono si tam klidně sedělo, nabíralo tlapkou med a lízalo jej, takhle, tak rychle, jak jen mu to šlo.

⁸ Ó, aj, přemýšlel jsem o staromódním shromáždění Ducha Svátého, kdy si prostě otevřeme kbelík, pořádně si nabereme a pochutnáváme si. A pokračujeme, víte, prostě si pochutnáváme.

⁹ A víte, co na tom bylo tak legračního? Potom, až se ten malý darebák dosyta nalízal, položil ten kbelík na zem a zmizel. A víte, co se pak stalo? Máma medvědice a to další medvíďe jej začaly oblizovat a tímto způsobem ho od toho medu očistily.

¹⁰ A tak, dobrá, věřím, že snad naše shromáždění by mohlo být něco na tento způsob, že to budeme moci říci jiným a že sláva Boží sestoupí na nás. V pořádku.

¹¹ Jsem rád, že mohu vidět vás, malé děti. Rád vám budu vyprávět o takovýchto věcech. A možná zítra odpoledne budeme mít více času a řekneme si něco víc. A teď řeknu něco vaším tatínkům a maminkám.

¹² Chceme si promluvit o *Démonologii*. V žalmu 103:1 a 3 čteme tyto verše. Téměř každý kazatel a duchovní nebo i čtenář Bible, je zná srdcem.

Dobrořeč duše má Hospodinu, a všechny vnitřnosti mé jménu svatému jeho.

Dobrořeč duše má Hospodinu, a nezapomínej se na všechna dobrodiní jeho,

kterýž odpouští tobě všechny nepravosti, kterýž uzdravuje všechny nemoci tvé.

¹³ Chci, abyste si zde všimli, že to byly „všechny.“

„Kterýž odpouští tobě všechny nepravosti, kterýž uzdravuje všechny nemoci tvé.“ Můžeme teď na chvíli sklonit své hlavy?

¹⁴ Nebeský Otče, my Ti děkujeme dnes odpoledne za to, že jsme zde. Děkujeme ti za děti, které tady sedí, to budou muži a ženy zítřka, pokud bude nějaký zítřek, bude-li Ježíš prodlévat. A nyní, Otče, prosíme, abys nás teď požehnal, zatím co se budeme zabývat tvým Slovem a tím velkým nepřítelem, kterého máme, satanem. Modlíme se, Bože, dovol nám postavit proti němu frontovou linii — mechanizovaný oddíl, moc Boží, která bude před ním bránit každý coul země, Pane a ukáže mu, že zde nemá ani kousek legálního práva a že Kristus jej porazil kvůli nám, tam na Golgotě, když zemřel, a zmařil všechna nadpozemská panství, a odňal satanovi každou — každou moc, kterou vlastnil. A Bože, dej nám teď moudrosti a porozumění, abychom věděli a mohli objasnit lidem, jak si mohou být jisti tím, že mohou být uzdraveni a porazit ďábla. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

¹⁵ Nyní bychom chtěli během několika minut mluvit o *Démonologii*. Tolik toho slyšíte o démonech. Nuže, pravděpodobně zítra odpoledne to asi ukončíme. Chci se tomu každopádně věnovat dva dny. Jen... nebo dva dny, v odpoledních bohoslužbách, promluvit na toto téma.

¹⁶ Nuže, zaprvé, čím je démon. Slyšíte tolik lidí, kteří mluví o démonech. Dobrá, tedy „démon, ďábel,“ všechno pochází z jednoho slova a v angličtině to znamená „trýznitel“. Ten kdo trápí je ďábel, ten zlý. On říká... Nuže, Bible je dnes pro většinu lidí, pro mnoho z nich,

nějakou starou knihou, kterou četl dědeček nebo babička a tak dále. „Není to nic moc, je to pro starší lidi a tak dále.“ Ale to je špatný názor. Ona je pro každého. A démoni jsou trýznitelé, kteří nás trápí.

17 Nuže, existují démoni, kteří vcházejí do lidské duše, to znamená, že podle nauky to bude v... řekl bych, je to démon, který vchází do lidské duše, je něčím, co trápí duši.

18 Často vidíme osobu možná duševně nemocnou. Nu, to může být dokonce navracená osoba a naplněná Duchem Svatým a při tom úplně šílená. Vidíte? Jistě. To nemá nic společného s duší. To je trýznitel, vidíte, něco, co je trápí.

19 Nu, všechny nemoci, musíme nejdříve potvrdit, že všechny nemoci pocházejí z ďábla. Bůh není původcem nemocí. Žádná nemoc nepřichází od Boha. Bůh někdy dovolí satanovi, aby způsobil, že onemocníš, aby tě jako bičem přivedl zpět do Božího domu, když Jej neposloucháš. Ale nemoc, ve svém původu pochází z ďábla. Umíte si představit člověka, který miluje Boha a Nebeský Otec by byl původcem takové věci jako nemoc a smrt? To tedy určitě ne, On to nedělá, nikdy to nedělal, ani to nikdy dělat nebude. Bůh dopouští smrt kvůli neposlušnosti. Jak řekl jeden spisovatel: „Vše, co může smrt udělat je, že Bůh ji zapřáhne do kočáru a převeze nás do přítomnosti Boží, nás věřící.“ Ale slovo *smrt* znamená „oddělení.“

20 Ježíš řekl: „Kdo slyší Mé Slovo a věří tomu, který Mě poslal, má život věčný.“ A dále řekl: „Já jsem vzkříšení a život, kdo věří ve Mě, byť by i umřel, živ bude, a kdokoliv žije, a věří ve Mě, nikdy nezemře.“ A my odnášíme těla jedni druhých a klademe ta nesvatá těla do hrobů. „Ale takový člověk, nikdy nezemře.“

21 Jen pozorujte, co On řekl o Lazarovi, řekl: „Lazar spí.“

22 Učedníci, lidé jako my, řekli: „Ó, když spí, bude zdrav.“ Mínili tím, že odpočívá, oni si to skutečně mysleli.

23 Ale On přišel blíž a promluvil k nim v jejich řeči. Řekl: „On zemřel,“ což jistě věříte. Ale, řekl: „Jdu jej vzbudit — vzbudit jej.“ Vidíte? Vidíte? Když jste...

24 *Smrt* znamená „oddělení.“ Nuže, kdyby někdo z vás, někdo z vaší rodiny zemřel nebo něco, když byl obrácen, tak on není mrtev. On je mrtev pouze z lidského hlediska. Ale on je od nás pouze oddělen a nachází se v přítomnosti Boží. Oni nejsou mrtví, nemohou zemřít, je nemožné, aby zemřeli. Ježíš řekl: „Kdo slyší Mé Slovo a věří tomu,

který Mne poslal, má život věčný a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“ A tak nemůže zemřít. Všechno, co je nesmrtelné, věčné, nemůže zahynout. Je to nepomíjitelný Život. On jej má, protože mu jej dal Bůh. A to ne podle zásluh, ale to je... To je nepodmíněné. Bůh mu jej prostě dá.

25 Bůh si lidi povolává. Nikdo nemůže přijít k Bohu, leda, že by jej povolal sám Bůh. Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke Mně, jestliže jej nepovolá — nepřitáhne Můj Otec.“ Je to tak? Tak je to Bůh ve všem. Možná se k tomu zítra odpoledne dostaneme trochu blíží, jelikož chci do vás dostat tu věc týkající se nemoci, abyste to pochopili.

26 Existovala doba, kdy jsme byli zárodkem ve svém pradědečkovi. Víte o tom. Lékaři to ví. Dobrá, rovněž vy, čtenáři Bible. Víš, že zárodek života se počal ve tvém pradědečkovi, tam se stal zárodkem a pak přešel skrze tvého dědečka do tvého otce, a pak skrze tvou matku až k tobě. To souhlasí. Učí o tom dokonce i Písmo. Zde je místo Písma, pokud si jej přečtete. Myslím si, že tam bylo řečeno o Lévim, který zaplatil desátek, když byl ještě v bedrech Abrahama, který byl jeho pradědečkem. Souhlasí to? A tak vidíte, že zárodek vzniká už tam.

27 Ale vaše duše byla stvořena před založením světa, když Bůh stvořil člověka ke svému obrazu; duchovního člověka; ne lidi ke Svému obrazu, ale člověka ke Svému obrazu. Vidíte? A potom je učinil mužem a ženou, ještě předtím, než měl muže z prachu země. Přál bych si, abychom dnes odpoledne měli čas a příležitost na to, abychom se k tomu mohli vrátit. Jen se podívejte jak Bůh... Nuže, je to tu mezi řádky, ale když to uvidíte, je to v souladu s celkem. Vidíte? Jak Bůh na počátku; co On vlastně učinil a jak sestoupil do prachu země, a jak učinil člověka na Svůj obraz; a pak to Bůh obrátil a byl učiněn na podobenství člověka, aby jej vykoupil.

28 Nuže, když Bůh učinil člověka ke Svému podobenství, to byl duchovní člověk. Ale nebyl tu ještě člověk, který by obdělával půdu. Pak stvořil člověka z prachu země. Nu, historici a tak dále, a lidé, kteří dělají vykopávky, a zkoumají staré kosti, a tak dále, a věří v evoluci... Věřím ve správný druh evoluce. Člověk se vyvíjí sám ze sebe, ale ne všechno z jediné buňky. Ne, přátelé, protože pták byl ptákem od doby, kdy jej takto stvořil Bůh, a opice byla opice, a člověk byl člověkem. Jistě. Je to pravda.

29 Nuže, mluvil jsem jednou se zdejším lékařem, když jsem byl tehdy v Louisville. On řekl: „Jakže, kazateli Branhame!“ Vyprávěl jsem mu o domorodcích v Africe, jak oni jedí, jednoduše jdou... Ó, je to

nejhroznější podívaná, jakou jsem kdy viděl, jak oni jedí! Vezmou úplně zkaženou, červivou věc, prostě je z toho vytřepou — ty červy a podobně. Vůbec jim na to nevadí. Vidíte? Oni řekli... Vypijí cokoliv, vůbec jim nezáleží na tom, co to je. Vidíte? On řekl: „Bratře Branhame, to přece nejsou lidé.“

Řekl jsem: „Ó, ano, jsou. Jsou to opravdu lidé.“

³⁰ Řekl jsem: „Nejblíží k lidské bytosti, pokud se jedná o tu zvířecí linii, má šimpanz. A vy jste se po čtyři tisíce let pokoušeli dostat z šimpanze nějaké zamumlání a nepovedlo se vám to,“ řekl jsem, „protože on nemůže přemýšlet. On nemá nic, pomocí čeho by mohl přemýšlet.“ Ó, můžete jej naučit některé jednoduché věci, jako koně, třeba hije, čehý nebo, aby si nasadil brýle nebo zakouřit si cigáro, udržet rovnováhu na kole, jezdit na koni nebo něco takového, ale pouze takovým způsobem, jako hije a čehý, v případě koně nebo psa. Řekl jsem: „Je to zvíře.“

³¹ Ale dovolte mi zajet do nejzapadlejší oblasti Afriky, k nejdivočejšímu kmeni a tím kmenem jsou „Křováci.“ A řekl jsem: „Možná jejich pra-pra-pradědeček nikdy nespátřil bělocha a podobně. Jediná věc, kterou on zná, on třeba neví, co je pravá a levá ruka. Jedinou věc, kterou on zná, je potrava a on jí, dostane-li se mu něco do ruky, třeba lidské maso nebo cokoliv to je, jemu na tom nezáleží, jen, aby se prostě najedl. Ale zkuste mi jej dát, když mu je pět let a v patnácti bude plynule mluvit anglicky, a bude mít dobré vzdělání. Proč? On má duši. Bůh jej učinil lidskou bytostí a má stejně takové právo na slyšení Evangelia, aspoň jednou v životě jako my, kteří kážeme zde kolem dokola, a lidem v celé Americe, znovu a znovu, a znovu, a vybízíme, a přesvědčujeme je, a tak dále. Dopřejte mu, aby to uslyšel jen jednou a pozorujte, jak bude plakat, a jak rychle poběží k oltáři.“ Vidíte?

³² A to vlastně pociťuji dnes v mém srdci, bratři, když si vzpomenu na Afriku, na ty chudé, útlé, černé, zvedající se ruce a oni říkají: „Bratře Branhame, řekni nám ještě jednou o Ježíši!“ Pro smilování Boží! Něco je ve mně, co tam hlodá a hoří. Jen co nasbírám dostatek peněz, hned se tam vydám znovu. Takto zacházím s každou mincí, kterou dostanu, se vším, Bůh to ví, pouze kromě toho, co mám na jídlo. A většinu mého ošacení mi dávají lidé. Vezmu si pouze to, co mi jen tak tak stačí k živobytí, nic víc a to ostatní dávám na misijní fond, který byl dohodnut s vládou. Neplatím z toho dokonce ani daň z příjmu. Až nasbírám tři, čtyři nebo pět tisíc dolarů, chtěl bych se tam vydat

znovu, tam na druhou stranu, s úmyslem kázat Evangelium těmto lidem, za které vím, že budu muset vydat v onen den počet.

³³ Měl jsem ve zvyku, jakmile jsem přijížděl někde do města a pořádal tam velická shromáždění, která vynášela tisíce dolarů, dával jsem je Červenému kříži a tak podobně. Ale teď, ne že bych je ostře kritizoval, ale když jeho představitelé si vyjedou na ulici v autě za čtyři tisíce dolarů a s velikou diamanty vykládanou broží na kravatě, s cigárem v ústech, a s týdenním příjmem pět tisíc dolarů, které byly dány pro nemocné lidi... Ne, přátelé! Opravdu ne! A jakmile odjedeme z města, říkají: „holly roller“ a tak dále, a posmívají se tomu, a potupují náboženství, které obhajujeme. Ne, přátelé!

³⁴ Přijímám to tedy před Bohem, který je mým soudcem, ukládám to tam na zvěstování Evangelia za hranicemi a vím, že v onen den, když... když se budu muset zodpovídat ze svého správcovství, jež mi bylo svěřeno, že s tím bylo správně naloženo. Zcela určitě, jelikož si uvědomuji, že jak jednám s lidmi, tak jednám i s Bohem. Můj postoj k vám je mým postojem ke Kristu. A s vaším postojem ke mně, je to stejné, jako ke Kristu. To souhlasí.

³⁵ Nuže, když vidím takové lidi a vidím, jak tato lidská bytost, která má nesmrtelnou duši, která nemůže zemřít, nemůže zahynout, nemůže nic, než obdržet věčný život, který vám dal Bůh suverénně, ze své vlastní vůle. A nyní, tedy, teď bych...

³⁶ Dovolte mi udělat takovou poznámku, trochu se poopravit. Někdo odejde a řekne: „Bratr Branham je kalvinista.“ Ne, nejsem. Jsem kalvinista, pokud je kalvinista v Bibli. Ale když kalvinista Bibli opustí, potom jsem arminián, vidíte. Věřím v posvěcení a věřím rovněž v kalvinismus. Ale oba směry, jeden se ubíral touto větví a dostal se tímto směrem, a ten druhý se ubíral touto větví a dostal se sem. Kdyby zde nebyla kniha Efezským, aby to narovнала a postavila na patřičné místo, kde to položil Bůh, byli bychom všichni ve zmatku. Oba směry z toho udělaly učení, ale po této stránce zklamali, sešli, zbloudili každý jeden, zároveň jak svátostní a kalvinisté, tak rovněž i arminiáni. Nu, kalvinisté mají něco ryziho. Věřím tomu, že kalvinistické učení...

³⁷ Věřím tomu. Věřím ve stav bezpečí, věřím, že církev je ve stavu zabezpečení. Každý čtenář Bible to ví, protože Bůh už řekl, že se tam ukáže bez poskvrny. Souhlasí to? A tak On tam bude. Souhlasí to? Církev je ve stavu věčného bezpečí. Nu, další věc je, jestli se nacházíš v církvi. Jestliže jsi v církvi, v pořádku, pak jsi v bezpečí skrze církev, ale raději zůstaň v církvi. A jak se můžeš dostat do církve? Stisknutím

ruky? Ne. Zapsáním svého jména do seznamu? Ne, přátelé. „Jedním Duchem jsme vechrťeni do jednoho těla.“ A toto tělo, které bylo Bohem odsouzeno na Golgotě, bylo tělem Ježíše Krista a my jsme vechrťeni do toho těla jedním Duchem. Máme tedy věčné zabezpečení, pokud jsme v Kristově těle, nic nás nemůže odloučit, nic se nás nemůže dotknout. Ale jestliže odsud vyjdeš, pak to uděláš z vlastní vůle. Ale s takovým stejným ujištěním, jsi-li Kristově v těle, s takovým stejným ujištěním, že Ježíš vstal z mrtvých, vstaneš i ty. Bůh to už udělal. On...

38 Nemůžeš hřešit. Ó, ty... Možná, že jsem hříšníkem ve tvých očích, ale jestliže jsem v Kristu, Bůh to nevidí, jelikož jsem byl vykoupěn z hříchů, Jeho krev mě vykoupila z mých hříchů. Vidíte? Nemohu hřešit. „Kdo se narodil z Boha nehřeší, protože hřešit nemůže.“ Semeno Boží zůstává v něm. Vidíte? On, on je ochoten, jestliže udělá chybu, jistě, je ochoten ihned to vyznat. Je-li opravdovým křesťanem, on to hned udělá. Jestli to však zatají, ukazuje tím, že od počátku nic nemá. Jistě. On od počátku nic nemá. Ale je-li opravdovým křesťanem...

39 Právě zde, zasejete-li do země pšeničné zrno, pak vám vždy vyroste pšeničné zrno. Kolem dokola může růst plevel a všechno možné, ale pokud ono bude existovat, zůstane to pšeničným zrnem. Souhlasí to? A jestliže člověk je opravdu zrozen z Ducha Božího, není současně uvnitř a venku, a tam a zpátky, jednou ve světě, a jednou tady. Nikoliv, přátelé. Ne, ne. Nemůžeš být jeden den koukolem a druhý den pak pšenicí. Něco takového Bůh na poli nemá. Ano, příteli. Jestliže jsi narozen z Ducha Božího, od této chvíle jsi křesťanem, až do... dokud neodejdeš a potom jsi nesmrtelný, s Bohem. Jistě, pokud jsi v církvi.

40 Nu, promluvme si teď o té smrtelné stránce. Nuže, jak může být někdo v takovém stavu, v takovém postavení, aby byl vůbec nemocen? Je to proto, že tvoje tělo není ještě vykoupěno. Tvoje tělo není vykoupěno. Nezáleží na tom, jak hodně — jak jsi dobrý, jak jsi svatý a kolik máš Ducha Svatého, je to pouze záležitost tvé duše. Ale tvoje duše ještě není v pořádku. Obdržela pouze požehnání, zaslíbení Boží, které je závdavkem našeho vykoupění. Ale jestliže nyní nemáme závdavek našeho zmrtvýchvstání, nemáme Božího uzdravení, potom nemáme žádnou jistotu nebo něco, čím bys mohl prokázat tvé vzkříšení.

41 Prostě jestli Kristus nebydlí ve tvém srdci, kdybych to vzal z nějakého psychologického hlediska a měl bych něčemu takovému

věřit, dobrá, potom bych byl ohledně takové věci trochu nedůvěřivý. A proto, když oni přicházejí tam v Africe, přicházejí tam misionáři, přivádějí tisíce domorodců, a oni si s sebou tahají ty staré hliněné modly, a všechno možné, protože zachytili pouze tu psychickou stránku Bible. Jistě. A moje církev je Baptistická, Metodistická, Presbyteriánská, tito všichni tam přicházeli. Ale když spatřili přicházející projevy Boží moci, pak to bylo vyřízeno, potom věděli, že Bůh je Bohem.

⁴² Ale, nyní, co je původcem nemocí? Nuže, vezměme první bod, nejdříve to je duchem, dříve než se to stane nemocí, stejně tak jako vy jste byli duchem předtím, než jste se stali lidskými bytostmi. Nu, uvedu zde za příklad bratra Willettse. Bratře Willetsi... Byla doba, kdy ty i já jsme nebyli ničím. A pak, tou první věcí bylo, že nám dal Bůh život. A vezměme, řekněme, jestli dnes odpoledne udělám rozbor tvého těla, které se skládá z množství buněk a drží pohromadě díky atomům. A nyní — jednou ty atomy budou zničeny, pokud bude Ježíš prodlévat. Navrátíte se zpět do prachu. Zůstane pouze to, co bylo na počátku, vypaří se to do vzduchu. Ale když se vrátí tvůj duch, tyto atomy se znovu shromáždí a spojí se s tímto duchem, a uvedou dalšího bratra Willettse, takového, jako je tento, pouze mladšího, jako v nejlepším věku.

⁴³ Když člověk přesáhne asi pětadvacet pět let, najde pod očima několik vrásek a začnou se také ukazovat šedivé vlasy. Musí to být, protože přichází pro tebe smrt. A jednou si tě vezme. Nezáleží na tom, čím jsi, stejně si tě vezme. Ale postupně... Schováš se do kouta a Bůh tě z toho kouta dostane, a tak zalezeš do jiného kouta, a smrt tě tam už málem dopadne, ale po určitém čase tě stejně dopadne. Ale potom to, co smrt je schopná udělat, použije svůj nástroj a potom... když vykoná všechno, čeho je schopna... Když ti Bůh dal tento život a ty jsi byl ve svém nejlepším věku, asi ve třidvaceti; ve zmrtvýchvstání se ukážeš právě takový, jakým jsi byl, když ti bylo třidvacet nebo pětadvacet, dříve než se tam usadila smrt. Smrt dosáhne všeho, čeho je schopna. Ona se tam prosadila, ale ty se ukážeš takovým, jakým jsi byl.

⁴⁴ Nuže, jestliže každá jedna buňka ve tvém těle, kdybychom ho rozebrali, buňku za buňkou a rozložili zde na pódiu, skrze každou buňku by ses dostal k takovému malému zárodku, který se počal a nelze to spatřit okem. Musel bys to sledovat lupou. Viděl jsem takové zárodky života pod mikroskopem. Vypadá to jako takový malinký vlas. A první věc, která se začíná dít, je v páteři, jako takový malinký

uzlíček. To je první malá buňka, která se kupí na vrcholku toho zárodku.

⁴⁵ Nu, kdybych měl vzít tu jednotlivou malinkou buňku, ze které pochází každý z vás, tu jednotlivou, mrňavou buňku, zárodek... Co je to zárodek? Zárodek to je taková malá, nepatrná, ta nejmenší buňka. Co přichází pak? Nuže, rozebral jsem tě na samé kousky, až k této malinké buňce a ještě jsem tě nenašel. Pouze jsem tě rozložil na buňky. Dobrá, tedy, další věc — krevní buňky a buňky těla, a všechny ostatní kladu zde, ale ještě jsem nedošel k tobě. A nyní jsem se dostal k jednomu zárodku. Dobrá, tak tedy rozdělam tu buňku na kousky. Nuže, kde jsi? To je tvůj život A život tvoří tu první buňku, která je zárodkem a potom se děje všechno podle její přirozené vlastnosti; pes podle psa, pták podle ptáka, člověk podle člověka. Vyvíjejí se buňky, buňka na buňce, buňka na buňce, dokud to nedospěje k tobě, k lidské bytosti, je to vývoj buněk. Nu, tak to bylo stanoveno Bohem.

⁴⁶ Ale co nyní s rakovinou? Zabývejme se jí chvíli. Nuže, Bůh vám dal život. A řekněme, že se nacházíte zde, tady jsem já, na mé ruce nic není, ale najednou se může na mé ruce objevit rakovina. Dobrá, odkud se tato rakovina vzala? Podívejme se na to, čím rakovina vlastně je a rozeberme ji, zabývejme se jí. Nuže, zde se rovněž jedná o skupinu buněk. Věděli jste to? Nádor, zákal, každá z těchto věcí se skládá z buněk. Ony nemají žádný tvar. Některé z nich se šíří a podobají se pavouku, a některé vypadají jako... Postupují v prouzcích, červená rakovina jako dlouhá červená nit, která se protáhne skrz, a pak zde máme ještě růžovou rakovinu, která postihuje obvykle prso ženy, ta se podobá lívancům, které leží jeden na druhém a potom se šíří navenek. Pak jsou schopny růst kdekoliv.

⁴⁷ Nádory jsou někdy nesouměrné v jednom směru, dlouhé, protáhlé a tak dále. Nemají blíže určeného tvaru, protože odpovídají duchu, který nemá formu. Ale vznikají vývojem buněk. Je to skupina buněk, které, řekněme, zrovna teď se ve vás nacházejí nádory nebo rakovina, které vznikají bujením buněk, rostou, rostou, rostou. Požírají, vysávají z vás život. Živí se krevním oběhem. Zákaly požírají oční sliz a prorůstají jim, zakrývají ho a tím uzavřou vaše oko. Některé druhy přicházejí a nikdy se... Jako tuberkulóza, která přichází v podobě malých zárodků. Na velikosti zárodků vůbec nezáleží. Stejně velké zárodky, ze kterých se vytvoří slon, vytvoří rovněž blechu. Vidíte? Nezáleží na velikosti zárodku.

⁴⁸ A z některých z nich se vytvoří tělo a některé vůbec ne. Některé

vůbec nevstoupí do buňky. Stanou se duchem, trápí duši. Pokusíme se probrat i tuto stránku, tuto část jsem nechal na zítřejší odpoledne, pokud to bude možné, kam přichází ta duše — duch a jak se *sem* dostanou.

49 A nyní, přátelé, neříkám to jako nějakou psychologii. Měl jsem co do činění s démony po mnoho let, víte o tom. Kdybyste mohli vědět, co se děje v noci, když se tato večerní bohoslužba skončí. Vy nevíte. Zapamatujte si, když vystoupíte proti nějakému duchu, měli byste vědět, o čem mluvíte. Nestůjte a nezahrávejte si, protože vám to nijak neprospěje. Ale když vás démon musí skutečně poslechnout, on to pozná. Nezáleží na tom, jak hlasitě budete křičet, nezáleží na tom, kolik vylejete oleje. Záleží na tom, co je zde uvnitř a on to pozná; to je pravda. Ježíš mu řekl: „Vyjdi ven.“

50 Pamatujte, učedníci se snažili a namáhali se, a pokoušeli se jej vypudit, a tak dále. Ptali se: „Proč jsme jej nemohli vyhnat?“

Odpověděl jim: „Pro vaši nevíru.“

51 Řekl: „Vyjdi z něj.“ Ten chlapec upadl a měl ten nejhorší záchvat ve svém životě. Vidíte? Vidíte? Oni poznají autoritu.

52 Podívejte na ty mládence v té době, ty tuláky, kteří viděli Pavla, jak vyhání ďáblы. Oni si řekli: „Můžeme to dělat také,“ synové nějakého kněze. Vydali se tam a říkali si: „Můžeme vyhánět ďáblы.“ Skutky 19. A tak šli za mužem, který trpěl záchvaty padoucnice, a řekli: „Zaklínáme tě skrze Ježíše. Vyjdi z něho!“ Ďábel odpověděl:... „Nu, ve jménu Ježíše, kterého káže Pavel!“

53 Ďábel řekl: „Nuže, Ježíše znám a o Pavlovi vím, ale kdo jste vy?“ Víte co se stalo. Skočil na ty muže, roztrhal jejich oděv a oni sami dostali záchvat a vyběhli ven na ulici.

54 Ti stejní démoni žijí dnes. A máme co do činění s množstvím fanatismu. Dnes večer to je církev. Dnes je v zemi spousta fanatismu, kterému se říká Božské uzdravení a které by bylo potřeba umlčet. To přináší pohanu té pravé věci. Proto máme tak těžký boj. Je tu spousta takzvaného náboženství, které by bylo potřeba umlčet; to není nic jiného než kult! A to je důvodem toho tak nesnadného zápasu církve živého Boha, tak nesnadný boj. A my jsme Amerika, vidíte a proto je to tak. Bůh řekl, že pšenice s popínavými plevy a bodláčím budou růst spolu. Nepokoušejte se je vytrhnout. Nechte je růst společně, ale poznáte je podle jejich ovoce. Tam není žádné ovoce, protože tam není život, není tam nic.

55 Pozorujme nyní tuto buňku. Řekněme například, v mnoha případech červená rakovina postihuje ženské lůno, pohmožděniny u žen a tak dále. Tak tedy, vezměme toho člověka a podívejme se na jeho buňky, na tuto — tuto rakovinu. Nu, rakovina...

56 Všechno pozemské je typem toho duchovního. Uvědomujete si to? Všechno tělesné je ve všem typem toho duchovního.

57 Například, jako toto, když — když jsme se zrodili do Kristova těla, jsou zde tři složky, ze kterých se skládá naše narození. A tyto tři složky se uvolnily z Kristova života, když zemřel. Z jeho těla se uvolnily voda, krev a duch. Souhlasí to? (Shromáždění říká: „Ano.“ - vyd.) Tři složky a těmi třemi složkami musíme projít, jsme-li znovuzrozeni: ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem Svatým. Nuže, toto vše se může stát v jednom aktu. Ale je zapotřebí... Ale můžete být ve stavu ospravedlnění a nebýt posvěcení. Můžete věřit v Pána Ježíše Krista a stále nosit s sebou svoji špínu. Ale samozřejmě můžete žít zároveň jak v ospravedlnění, tak i čistým svatým životem, ale bez Ducha Svatého. Vidíte, Bible, 1. Janova 5:7 říká: „Neboť jsou tři, kteří svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo a Duch Svatý... a Otec, Slovo a Duch Svatý,“ kterým byl Syn „a ti tři jsou jedno. A tři jsou, kteří svědectví vydávají na zemi: voda, krev a duch, a ti tři jsou jedno.“ Ne jeden, ale souhlasí v jednom. A nemůžeme mít Otce, aniž bychom neměli Syna; nemůžete mít Syna, aniž byste neměli Ducha Svatého, protože oni jsou nerozluční. Tato trojice je v jednom.

58 Neslyším o tom mezi námi zdejšími, ale hodně se o tom mluví po celé zemi, je to jedna z největších věcí, mezi letničními skupinami, je to zmatek, který mají v této jednoduché záležitosti. A já jsem dal jejich postoje dohromady a dokázal jsem jim, že obojí věří té stejné věci. Je to ďábel mezi nimi, nic jiného. Kdyby tato veliká Letniční církev... odhodila stranou své malé staré tradice a shromáždila se společně do jedné požehnané Boží církve, pak by nastalo vytržení. Ale dokud je satan může držet v rozdělení, jsou vyřízeni. To je jeho práce. Ale oni věří absolutně té stejné věci.

Někdo namítne: „Dobrá, *tohle* je To.“

59 Řekl jsem: „Dobrá, jestliže *tohle* je To, pak To je *tohle*.“ A už to tu máme. A tak je to stále jedna a tatáž věc. A tu to máme, v této trojitě Boží trojici. Nuže, nu, Bůh je ve Své jedinosti. Bůh Otec, Syn a Duch Svatý. Nu, neříkáme, „naši bohové,“ jako pohané. Je to „náš Bůh.“ Vidíte? Je to trojitá bytost Boží.

⁶⁰ Nuže, všimněte si teď, satan je rovněž trojicí. A jeho síla je v trojici.

⁶¹ Nu, ale všimněte si, že voda, krev a Duch vytváří nové narození. Souhlasí to? Nyní pozorujte. To znázorňuje znovuzrození. Co znázorňuje tělesné narození, dříve než přijde znovuzrození? Když... Vaše maminka, když se rodí dítě, co je tou první věcí? Voda. Dále pak krev. Následovně, vidíte, rodí se na svět život, vidíte, ona rodí osobnost. Voda, krev, duch.

⁶² Nuže, rakovina, zabývejme se jí kvůli našemu tématu. Zůstává nám pouhých pět minut času, zabývejme se tedy rakovinou. Co to je za individuum? Co ona představuje? Je to mrchožrout. Představuje supa, který požírá mršiny. A rakovina vzniká ve většině případů z pohmožděny, když došlo k pohmoždění buňky a ona byla poškozena. A ta malá buňka se stala odpadlíkem. Ó, pro baptistu to je veliké slovo, že ano? V pořádku, ale ona se zvrhla — tato buňka. Jsem tedy baptista, který věří v odpadnutí.

⁶³ Na shromážděních v Arkansasu jednou kdosi řekl: „Bratře Branhamo,“ řekl... Byl to stoupenec Nazarejců. On byl uzdraven. On měl... Chodil po městě s berlemi na rameni. Řekl: „Víš co?“ Řekl: „Když jsem sem přišel poprvé,“ řekl, „myslel jsem si... Slyšel jsem tě kázat a myslel jsem si, že jsi nazarejec.“ Řekl: „Pak jsem zjistil, že většina těch lidí jsou letniční a někdo mi řekl, že jsi letničním. A teď říkáš, že jsi baptista.“ Řekl: „Nechápu to.“

⁶⁴ Řekl jsem mu: „Je to jednoduché.“ Řekl jsem: „Jsem letničním, nazarejským baptistou.“ Tak to je — to souhlasí. V pořádku. Nu, v Kristu Ježíši jsme jedno skrze Ducha Svatého, který z nás dělá jedno. Jistě.

⁶⁵ Všimněte si tedy, ta malá poškozená buňka se pohmožděním narušuje. Ona se zmenšuje. Ostatní malé zárodky pospíchají na to místo položit svůj život. A zde se ten hnis mění v hnisavou ránu. A tito malí, nepatrní vojákové bojují o tvůj život. Ony tam pospíchají a útočí na ten jed — na ty démonické síly, které se tam pokoušejí usadit a jsou ochotny položit svůj život. To způsobuje... To je... Je tam spousta malých padlých vojáků, ten hnis, který se nachází ve tvé krvi... To je v té ráně, oni položili svůj život, aby zachránili tvůj.

⁶⁶ Nuže, jakmile je tam vevnitř nějaká malá buňka poškozena a ten démon se tam usadí, začíná bujet, on začíná množit buňky. On si staví tělo, úplně stejně tak, jak se vaše nemluvnata začínají rozvíjet ve

vašem lůně, stejně tak, jak jste se vy začali rozvíjet v lůně vaší maminky. Buňka na buňce, buňka na buňce, buňka, všude v každém směru, ale s tím, že nemají žádný tvar, ani nic, co by připomínalo lidskou bytost podle její přirozenosti. Vyplývá do z ducha. Roste všemi směry a je to buňka na buňce, buňka na buňce.

67 A tak z ničeho nic začneš slábnout a cítit se nemocen. Jdeš k lékaři a on tě vyšetří. Možná, že to nemůže zjistit. Pokud ano, možná, že to vyřízne. Jestli to může vyříznout úplně, je to v pořádku, pak se to povedlo. Ale jestliže to nemůže zcela vyříznout, jestli se to nachází v hrdle nebo někde, kde to nemůže být zcela vyříznuto, každý malý drobet toho bude růst dál. Vidíte, protože to není jako v případě ruky, že by sis odseknul ruku a tím by to bylo vyřešeno nebo podobně nebo si odsekneš... Co tím chci říct, (?) jestliže oddělíš to hlavní tělo a ponecháš samotnou ruku, v tom případě to nemůže žít. Ale — ale, podívej, tohle nemá stejnou formu jako ty. Toto je působení démonické síly.

68 A nyní si všimněte, říkáte tomu, lékaři tomu říkají „rakovina.“ Bůh to nazývá „dávlem.“ Podívejte se na současnost. Oni prostě vezmou... Odkud pochází slovo *rakovina*? Je odvozeno z... z latinského slova, které se používá v lékařské terminologii a znamená „krab,“ krab, kterého můžete spatřit na mořském pobřeží, který má hodně nohou. Takovým způsobem — tak to působí, on je schopen zasáhnout těmi končetinami a šířit se. Slovo rakovina se odvozuje od rak. Dostane se dovnitř, usadí se a vysává krev kamkoliv se dostane, jako chobotnice nebo něco takového. Tedy, nádor, zákal a jiné nemoci, všechny pocházejí ze zárodku, a ten zárodek se stává tělem. A předtím, než se může stát tělem, musí mít život. Předtím, než může stvořit nebo — nebo se vyvinout a vytvořit více buněk, musí mít život. Souhlasí to? (Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.) Nu, odkud se tato rakovina vzala? Před nějakou dobou v tobě nebyla, ale teď ji možná máš v sobě. Odkud se vzala? Je to jiný druh života, který se liší od života, který je v tobě. A on trápí, podkopává tvůj život. Z toho důvodu jej Ježíš pojmenoval „dávlem.“

69 Oni tomu dnes říkají padoucnice, říkají „padoucnice.“ Hleďte, padoucnice v Bibli, Ježíš ji nazval „dávlem.“ Když ten muž přišel s chlapcem, který padal na zem a měl pěnu v ústech, a tak dále, řekl: „On má dábla a on často padá do ohně, a častokrát do vody.“

70 Nyní tato jména leští a říkají tomu padoucnice, ale to je ďábel. A Ježíš řekl: „Dávle, vyjdi z toho dítěte!“ Nu, padoucnice obvykle

vznikne z nemoci ledvin. Možná se k tomu dostaneme trošku později. Vidíte? Z toho vzniká padoucnice, z uremické nemoci.

⁷¹ Nuže, všimněte si, pak se ta buňka usadí, je to ďábel. On si buduje svůj život; roste, zvětšuje se víc a víc. Má pouze jeden úkol a to je zbavit tě života. To je účel, za kterým byl ďáblem poslán, zkrátit ti život, aby ses nedožil ani sedmdesáti let.

⁷² Nu, vzdávám poctu každému lékaři. Ano, příteli. Celé lékařské vědě, Bůh jim požehnej za pomoc, kterou poskytují lidem. Je to správné. Co byste si ve světě dnes bez toho počali? Děkuji Bohu za lékařskou vědu. Děkuji Bohu za své auto. Kdyby Bůh nedovolil vědcům zkonstruovat auto, neměl bych to snadné chodit sem pěšky. Děkuji za elektrické světlo a mýdlo, jehož pomocí si mohu umýt ruce, a za zubní pastu, díky které si mohu vyčistit zuby, jistě. Děkuji mu za všechno, protože všechny dobré věci pocházejí od Boha.

⁷³ Ale dovolte mi něco říci, není ani jediného oboru medicíny, který kdy uzdravil nemocného. Není ani jediného lékaře, nemluví o nějakém mastičkáři, ale opravdový lékař si nikdy nedělá nárok, že by byl uzdravovatelem. Právě u bratrů Mayů, mnozí z vás... Mluvil jsem o nich dvakrát či třikrát. S lidmi, kteří odtamtud přišli, nevyléčitelně nemocní... Četli jste *Reader Digest*, listopadové číslo, ten článek o mně v *Reader Digestu*? Vidíte? Oni mne vyzvali k rozhovoru o dítěti, jehož případ považovali za beznadějný. Řekli: „To není možné.“ Ale Duch Svatý ke mně promluvil a řekl, jak se to stane, a tak se i stalo. V pořádku. Nu, oni si mě tam pozvali. Právě za těmi dveřmi kde Jimmy a ti další, Mayové tam sedávají, a je tam veliký nápis, který říká: „Netvrdíme, že jsme uzdravovatelé. Vyznáváme pouze to, že napomáháme přírodě. Je jenom jeden uzdravovatel, Bůh.“ A oni jsou nejlepší na světě. Nu, jsou mezi nimi rovněž mastičkáři, ano. Jistě. Máme rovněž mastičkáře — kazatele. V pořádku. Je to tak na obou stranách.

⁷⁴ Všimněte si. Každý kdo o sobě tvrdí, že je uzdravovatel, mluví bajky, protože to nemůže dělat. Jelikož Bible říká: „Já jsem Hospodin, který odpouštím všechny tvé hříchy a uzdravuji všechny tvé nemoci.“

⁷⁵ Byl jsem v pracovně. A ve svém pokoji... Přišli někteří z nejlepších lékařů, kteří vůbec existují v tomto národě. Vám není známo uběhlý život člověka, přátelé, nevíte, co se stalo v minulosti, to jsou věci, o kterých veřejně nemluví. Lidé přicházejí tajně. Nemyslete si, že v dnešní době nemáme na světě spousty Nikodémů; opravdu existují a jsou jich tisíce. Oni se na to dívají a přicházejí do

shromáždění. Sedí tam v tričku nebo v něčem takovém, věhlasná jména, byli byste překvapeni, sedí přímo ve shromáždění. Za pár dnů projíždějí kolem a tajně zazvoní a pošlou někoho jiného místo sebe, za účelem rozhovoru. A sedí rovnou zde a řeknou: „Bratře Branhame, věřím, že to je pravda.“ Jsou to stejní lidé jako my. Jistě. A každý člověk touží nahlédnout tam, za tuto tmavou oponu, kterou bude muset jednoho dne procházet.

⁷⁶ Ale tyto rakoviny a podobné věci jsou absolutně ďábly, které se rozvinuly ve fyzickém lidském těle, rozvíjejí se v něm a zbavují vás života.

⁷⁷ Nu, kdybych měl dělat to, co dělají lékaři, kdybych to mohl odříznout a položit to na zem... Nebo řekněme, například, že ty představuješ tu rakovinu na zemi. Nu, zde je Božské uzdravení. Budu-li se tě chtít zbavit takovým způsobem, jak to dělají lékaři, pak prostě budu... Budu drhnout tvé tělo nebo je vyškrabávat a podobně, dokud zcela nezmizí z této země. Nezůstane z toho téměř nic, prostě jako lékař, který z tebe odstraní ten nádor. Ale v případě Božského uzdravení, pokud bys byl rakovinou, jednoduše bych z tebe odvolal život a ty nemůžeš pokračovat dál. Tvůj život tě opustí, ale tvé tělo zde leží tak jako předtím.

⁷⁸ Nu a zde zrak a čas jsou největšími Božími nepřáteli v Božském uzdravení. Nevím, jestli bratr Baxter se vůbec někdy dostane k těmto věcem ve shromážděních. Sedli jsme si spolu a objasnil jsem mu to i bratru Bosworthovi, znovu a znovu. Ale, ejhle co se stalo. Pochybuji a myslím si, že to spousta lidí nepochopila, protože po nějakém čase shledáváme, že lidé přicházejí zpět a říkají: „Byl jsem uzdraven, bratře Branhame, na dva či tři dny, ale poněkud jsem o to přišel.“ A zjišťuji a myslím si, že to je kvůli nesprávnému uspořádání těchto shromáždění. Lidé to nepochopí. Měl jsem lidi, kteří přišli na pódium a byli úplně slepí, s rakovinou, zákalem v očích, a poté, co jsme se za ně modlili, četli Bibli, odešli; za tři nebo čtyři dny byli znovu slepí, jako na začátku. Co se stalo? Každý z vás ví, že když nějaké tělo opustí život, ono se za chvíli scvrkne. Je to tak?

⁷⁹ Je zde někdo, kdo už zabil jelena nebo krávu nebo něco takového? Samozřejmě. V pořádku. Můžete to zvážit dnes večer, vy myslivci, kteří jste zde, moji přátelé. Zabijte jelena a hodte jej na váhu, řekněte chlapcům kolik váží. Sledujte! Ráno bude vážit o několik kilogramů méně než večer. Když zemře člověk, pohřební služba ihned odstraní umělý chrup nebo oko, ať je to cokoliv, odstraní to; protože to

tělo se stahuje a vytlačí tyto věci ven, jelikož se stahuje. Každé jiné tělo se rovněž scvrkává. Když život opustí buňku, ona se začne stahovat, scvrkávat. Trvá to asi sedmdesát dva hodin. A potom začne otékat. Kdyby vyběhlo štěně na ulici a něco jej přejelo, nechte jej ležet na slunci asi tři dny a pozorujte, co se bude dít. Ono bude větším, než bylo předtím. Prostě napuchne. Je to tak? (Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.)

⁸⁰ Dobrá, totéž se stane, když je démon vypuzen z nějaké nemocné osoby. Prvních několik dnů: „Ó, cítím se skvěle.“ Potom začíná naříkat: „Jsem — jsem na tom hůře než předtím. Přišel jsem o své uzdravení.“ A stejně tak jako víra jej vypudila, nevíra jej přivede zpět. Tak jako jej víra usmrcuje, nevíra jej zase vzkřísí. Ježíš řekl: „Když nečistý duch opustí člověka, chodí po suchých místech a potom se vrací se sedmi jinými ďábly. A jestliže hospodář domu tam nestojí a není na stráži, on vejde dovnitř. A ten hospodář vašich dveří, to je vaše víra.“ Řekněte: „Drž se ode mě zdaleka!“ To je správné.

⁸¹ Ale teď pozorujte pacienta, který byl uzdraven, obyčejný... Pokud se nejedná o nějaký výjimečný zázrak. Jelikož Božské uzdravení a zázrak, to jsou dvě různé věci. Božské uzdravení to je jedna věc; zázrak to je druhá věc. Ale obvyklý průběh Božského uzdravení, když je vypuzen nečistý duch, nějaký duch rakoviny, když opustí člověka. „Ó!“ Nuže, nebo řekněme, vezměme něco názornějšího, třeba zákal. Co se stane, když člověk... Když pozorujete slepou osobu. Nevím, jestli jsme tu takovou někdy měli nebo ne, s očním zákalem. Nechám je pár minut stát. Proč? Dokud nezačne to svařování. Prosím je, aby pak přišli a řekli nám svědectví. „Ó, aj!“ Oni vidí báječně. „Ó, aj!“ Mohu prostě vidět! Ano! Já... „Co se stalo?“ Odešel život; a tělo toho zákalu se svařuje. Dobrá, tak to bude pokračovat několik dnů. Oni říkají: „Ó, cítím se tak dobře.“

⁸² Po nějaké době je začne bolet hlava, necítí se už tak dobře. Potom ráno vstanou: „Znovu ztrácím zrak.“

⁸³ Někteří říkají: „Ach, ach, ty jsi vyvolal jen citové vzrušení. Ta banda ‚holly rollers‘ ti způsobila citové vzrušení.“ Nevěřte tomu! To je ďáblová lež. Uvěřte-li tomu, pak znovu oslepnete.

Ale jestliže vytrváte, řekněte: „Ne! Pane, já tomu věřím.“

⁸⁴ Co se stane pak? To tělo na dlouhou dobu oteče. Znovu zahalí váš zrak. Rakovina v těle napuchne. Budeš trpět a mít znovu bolesti. Pak hrozně onemocníš, budeš strašně nemocen. Proč? Ten veliký nádor

toho mrtvého těla je stále v tobě — je mrtvý.

85 Vrátiš se k lékaři a on řekne: „Ó, to je nesmysl. Rakovina je tam stále. Mohu ji vidět.“ Samozřejmě, ona tam je, ale je mrtvá. Haleluja!

86 Nyní musí krevní oběh vyčistit tvé tělo. Každý srdeční úder rozvádí krev do těla a uklízí tuto infekci. Samozřejmě, že tě to dělá nemocným. Co kdybys měl někde v sobě kus trčícího masa, dlouhého jako had nebo něco tak velikého jako tvůj prst, vězícího v tobě a bylo by to mrtvé, takový kus mrtvého zahnívajícího masa? Dobrá, samozřejmě, tvůj krevní oběh to musí uchovat v čistotě, zatímco srdce pumpuje, ale nachází se tam mrtvé tělo, je tam a život ho opustil. Moc Boží ho skrze víru vypudila ven. Je to démon; on musí odejít.

87 Ale problém je v tom, že lidé nejsou poučeni. Odcházejí a vzdávají se. A ten stejný ďábel přijde a znovu se jich zmocní. Když vám Bůh něco řekne, zde na tomto pódiu skrze Ducha Svatého, když jsem pod inspirací, nepochybuji o tom, protože na tebe může přijít něco horšího, jak On řekl. Ježíš řekl: „Poslední stav toho muže je sedmkrát horší než na začátku.“ Souhlasí to? Když nečistý duch opustí člověka, chodí po suchých místech a vrací se zpět se sedmi jinými ďábly. A tak nebud' nevěřící. Setrvej v tom. Musíš to vzít úplně vážně, věř tomu z celého srdce. Řekni: „Ne, příteli! Nepohnu se! Nehledě na to, jak se cítím nemocen, to s tím nemá nic společného.“ Potom, tu první věc, kterou upozorujete, ono se to začne čistit. Všechno pak bude v pořádku. Vidíte, je to mrtvé. Operaci, za jejíž pomoci by to lékař z vás odstranil, ten stejný nádor leží ve vás, ale bez života.

88 Řekneš: „Je v tom život, bratře Branhame, zbaví mě to mého života?“ Ne, příteli. Ten život je oddělený od tvého života. Právě jsem vám ukázal, že jste živí a že jste se stali bytostí, a tam to je rovněž život, a stal se bytostí; ale vy jste z Boha, a to tam je z ďábla. Vidíte, co tím míním? Démonologie. Nu, měli byste vidět, jak tato věc vypadá, když stojíte a díváte se na ni.

89 Ó, ach, je mi líto, je už téměř půl čtvrté. Je mi líto. Hledte, přátelé. Ó, co je zapotřebí tomuto světu!

90 Asi sedm let jsem těmto věcem vyučoval v Americe, během těchto uzdravovacích bohoslužeb. Mám velikou chuť, začít znovu napříč touto zemí vyučovat Bibli a démonologii, aby lidé mohli porozumět tomu, jak si mají počínat. A z toho důvodu... Oni častokrát přicházejí do těchto shromáždění. A přátelé, jestliže oni tomu nerozumí, tito lidé odcházejí a častokrát...

Nu, vzpomínáte si na toho chlapíka, který sem přišel a řekl, že má dar Božského uzdravení? Dar Božského uzdravení byl v tobě, jestliže jsi byl uzdraven. To jsi ty, tím člověkem. Každý dar působí skrze víru. A nezáleží na tom, kolik mám daru Božského uzdravení, věřím tomu celým svým srdcem, ale jestliže se sem postavíte a nemáte ten stejný druh víry, vůbec vám to neprospěje. Mohu se za vás modlit, hodiny, týdny a měsíce. To není kazatel, který má Božské uzdravení. To jsi ty, kdo má dar Božského uzdravení, když věříš v uzdravení, protože se to děje vírou. Skrze víru! Každé Boží působení je skrze víru.

⁹¹ Celá výzbroj Boží je skrze víru. Nemáme nic z přirozených věcí tohoto světa. Všechno v křesťanské církvi je skutkem víry. Pohledte na Boží výzbroj: láska, radost, pokoj, snášenlivost, dobrota, tichost, upřímnost, trpělivost. Je to tak? Všechno je nadpřirozené, není v tom nic přirozeného. A tak se nedíváte na přirozené věci, jelikož jednáme nadpřirozeně. A jediným základem, o který to můžeme opřít, je víra; to, o čem Bůh řekl, že je pravda a my se díváme na Neviditelného. A věci, které neexistují, nazýváme, jako kdyby byly; tak jak to udělal Abraham a obdržel to. Amen! Abraham nazýval věci, které nebyly, jako by byly. A byt měl sto let, nepochyboval o zaslíbení Božím z nevíry.

⁹² Dovedu si to představit, vy ne? Pohledte, Sára jednou ráno vstala. Bůh řekl: „Abrahame!“ Řekl: „Abrahame, budete mít dítě.“

⁹³ Sára vstala. On ji řekl: „Jak se cítíš, Sáro?“ Je to smíšený zástup, ale poslouvejte.

„Stále stejně.“

⁹⁴ „Dobrá, sláva Bohu, budeme to mít! Postarej se o plenky a kolíčky a tak dále. Buď připravena.“

V pořádku, minul další měsíc. „Sáro, jak se cítíš?“

„Stále stejně.“

Minul rok. „Sáro a co teď?“

„Stále stejně.“

Minulo deset let. „Stále stejně.“

Minulo pětadvacet let. „Stále stejně.“

⁹⁵ Abraham místo toho, aby zeslábl, byl stále a stále silnějším. Věděl čím dál, tím více, že to bude způsobeno zázrakem, protože věřil Bohu a nezemdlel ve víře ohledně Božího zaslíbení. Řekl: „Budeme ho

mít!“ A jednou ráno tato žena, Sára, začala přibývat a narodil se malý Izák, protože Abraham věřil Bohu, a díval se na tyto věci, považoval věci, které nebyly, jako by byly.

⁹⁶ Ne pocity, ne zrakem. Nechodíte na základě pocitu a zraku. Je to vírou. A když Bůh něco ohlásil, řekl: „O cokoli budete prosit, když se modlíte, věřte a obdržíte to,“ a pak se toho držte. Řekl to Bůh, musí se tak stát! Amen. Démoni!

*Víra v Otce, víra v Syna
víra v Ducha Svatého,
tři v jednom;
démoni se chvějí,
hříšníci se probouzejí;
víra v Jehovu
otřese vším.*

Jistě. Ó, ach! Opravdu ano. Mějte víru v Boha. Hledte na Něj. Budte nepohnutelní. Stůjte na tom. Řekl to Bůh!

⁹⁷ A démoni, kým oni jsou. Duchovními bytostmi. Nuže, lékař říká: „Máš rakovinu. Máš TBC. Máš zákal. Máš zánět pohrudnice. Máš *tohle*.“ To je ďábel. To je život a za tím životem se skrývá duch. Kolik z vás ví a rozumí tomu, že rakovina a zákal, že to jsou — to jsou... To jsou duchové, ale, oni mají v sobě život. Dobrá, nic krom ducha nemůže mít život a tak shledáváme, musí to být nějaký život, který tím bude odněkud řídit.

⁹⁸ Dokonce i strom má v sobě život. Celá věda na světě nebyla schopna vytvořit byt jeden list trávy. Věděli jste to? Udělali něco, co se tomu podobá, ale nemohou najít ten životní kód. Tím kódem je Bůh. Vidíte? Ježíš řekl stromu: „Buď proklet. Není na tobě žádné ovoce a taky už ani žádné nebude.“ Když procházeli tím místem, bylo asi osm hodin ráno. Když šli nazpět přes toto místo kolem jedenácté hodiny a chystali se na oběd, Petr řekl: „Podívejte se na ten strom, on odumírá od kořene.“ Proč? Ježíš pokáral život, který byl v tom stromu, který byl v kořenu a celá věc odumřela. Haleluja!

⁹⁹ Ten stejný Kristus může pokárat rakovinu v jejich kořenech a celá ta věc odumře. Ten strom tam dále stál jako předtím — několik hodin předtím, ale bylo vidět, že listí z toho stromu opadáva a rovněž zpozorovali, že se loupe kůra ze stromu. A... začala praskat, den za dnem a týden po týdnu, a po nějakém čase nezůstala ani památka

z celého stromu. Haleluja! Rakovina, nádor, zákal nebo nějaká jiná věc, musí odstoupit, když promluví Kristus. On vyhání ďábly. A On řekl: „V Mém jménu ďábly vymítat budou, novými jazyky mluvit budou, budou brát hady, a kdyby vypili něco smrtelného, neuškodí jim to. A jestliže položí ruce na nemocné, ti se uzdraví.“

¹⁰⁰ Milujete Je? Je mi líto, že jsem vás tu zdržel celou hodinu v tomto odpoledni. Milujete Pána? (Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.) Co se teď stane? Jestliže přijmeš Krista jako svého uzdravitele a uvěříš ve svém srdci, že se s tebou něco stalo... A věříte, že jste byli uzdraveni? Budete věřit tomu, že jste byli uzdraveni? Nedovolte ďáblu, aby vám vnutil cokoliv jiného. Jen kupředu.

„Lékaři,“ ty říkáš, „Lékaři, jak to vypadá?“

On odpoví: „Je to tam stále.“

¹⁰¹ Ve svém srdci ale víš — víš, co se stalo. Aj! On řekne: „Jsem zvědav, co se stalo s tou věcí?“

¹⁰² Pak řekni: „Podívej lékaři, chci ti něco říct. Hle, co se stalo, Ježíš Kristus mě uzdravil.“ To je pravda. Ježíš Kristus mě uzdravil.

¹⁰³ V pořádku, skloňme na chvíli naše hlavy. Bratře Willettsi, přišel bys sem na chvílku, bratře?

¹⁰⁴ Náš Nebeský Otče, jsme vděční za Kristovu krev. A možná někdy Tvůj služebník nejedná dost moudře proto, že dlouho mluví. Ale možná se cítím jako Pavel, který jednou v noci kázal, celou noc a mladý člověk spadl z okna, a zabil se. A apoštol, jehož součástí života bylo Slovo Boží, šel a položil své ruce na toho chlapce, a život se do něj vrátil, a ožil.

¹⁰⁵ Drahý Bože, uvědomuji si, že nastal západ slunce této veliké civilizace, že už je v pokročilém stadiu, poledne toho dne dávno pominulo a přicházejí večerní stíny. A veliké světlo se prolomilo z království Božího, aby zaujalo místo této hluboké tmy, jež zahluje tuto zem. Bože, s vědomím, že každý den stárnu, dovol mi jít, Pane. Dej mi sílu. Pomoz mi říci všude tuto velikou Pravdu. Pomoz nám zítra odpoledne, abychom pochopili více.

¹⁰⁶ A drahý Bože, požehnej tomuto malému obecenství dnes odpoledne. Dnes večer, když se shromáždí kvůli uzdravovací bohoslužbě, ať každý muž a každá žena přistoupí vzájemně jeden k druhému, a řekne: „Nu, zde... Nemám — už více nepochybuji. Teď jsem porozuměl, odkud to pochází. Víím, že to je ďábel. A víím, že když

odchází, že musí odejít na příkaz Boží. Musí odejít. Řekl to Bůh. Musí odejít.“ Tedy, ať odejdou šťastní a s radostí, a vyznávají své uzdravení. Nic, ať vůbec nic nezůstane na jejich cestě; ať zůstávají v jednoduché víře.

¹⁰⁷ A Bože, ať tato malá zdejší církev a ty církve, které spolupracují, ať se jim dostane po tomto shromáždění probuzení. Pane, nechť by toto místo bylo nappáno a mnoho stovek duší bylo přivedeno do království Božího. Dej to, Otče. Ať ti muži a ženy zde z celého národa, a jiných míst, ať vezmou toto poselství zpět do svých církví, a ať mají staromódní probuzení. Dej to, Pane. Odpusť nám nyní naše hříchy. Pomoz nám být tvými služebníky. Ve jménu Ježíše Krista. Amen.

¹⁰⁸ Rád bych věděl, zatímco sedíte, je zde dnes v této budově hříšník, který by rád řekl: „Bratře Branham, vzpomeň na mě v modlitbě?“ Nechcete, nechcete zvednout své ruce? Je zde nějaká hříšná osoba? Bůh ti žehnej, paní. Bůh ti žehnej, pane. Tobě a tobě, a tobě, Bůh vám žehnej. Jsem zvědav jestli... Nu, to je pro vás.

¹⁰⁹ Pohledte, nevěřím, že je správné chodit mezi posluchače. Nekritizují ty, kteří to dělají. Nevěřím, že je správné chodit mezi posluchače a snažit se někoho přitáhnout. Vidíte? „Nikdo nemůže přijít ke Mně, nepřitáhl-li by ho Otec.“ Vidíte? Jistě. Můžeš jej přitáhnout proti Jeho vůli. Vidíte? Ale jestli Bůh klepe na tvé srdce, pak jsi tou nejvíce privilegovanou osobou na světě. Vůbec netušíte, že kolika lidem jsem toto mluvil.

